

gyar gyermeki lélek képét próbálja megrajzolni. A felvett tárgyakat egyszerűen, világosan, könnyen érthetően fejtegeti a mű szerzője. A cím azonban többet ígér, mint amennyit a szerző valóban ad. A könyvecskét haszonnal forgathatják elsősorban a szülők, de azok a pedagógusok is, akik még nem foglalkoztak behatóbban a szerző által fölvetett kérdésekkel.

Kenyeres Elemér.

Schusehny Henrik dr.: *Mit kell a fiatal leánynak tudnia?* Fiatal leánynak való orvosi tanácsok. Budapest, 1925. Mai K. (52 l.).

Ezt a népszerűen s jól megírt kisded füzetet annál szívesebben köszöntjük, mert éppen nem vagyunk bőviben olyan írásoknak, amelyek kifejezetten a leányok egészségügyét tárgyalják. Szerzőnk, akinek hivatottságát ezen a téren eddigelé kifejtett munkássága beigazolja, komoly hangon, meggyőző módon és kiváló gyakorlati érzékkel teszi szövé a legsűrűbben előforduló bajokat és visszaéléseket s azok elhárításának és gyógyításának módjait. Igen helyesen nem szorítkozik a nemi dolgokra, hanem behatóan foglalkozik a vérszegénységgel, anyagcserével stb., miközben helyenként ismétlésekbe esik. Azt is csak helyeselhetni, hogy komolyabb baj esetén azonnal orvoshoz utal, de éppen erre való tekintettel kifogásolható a 39—40. lapon közölt vérvizsgálati módszer közlése, ami a takarékos (!) szülőt esetleg kísérletre csábíthatja. Ehelyett talán inkább a ruházatkodásnak ma elharpódzott kinövéseire lehetett volna kitérni, azután a városokban leselkedő veszélyekre, sőt esetleg erre a kényes kérdésre is: Honnan jönnek a gyerekek? Igaz, hogy ezek nem szorosan orvosi dolgok, de a téma határmesgyéjén fekszenek. Azok az anyák és nevelők, akik egy rövid félórát szentelnek ennek a derék művecskének elolvasására, az értékes tanácsok révén mélyített belátásra fognak szert tenni, amelyet serdülő leánynemzedékünk jövője érdekében az egész vonalon hasznosítani is kellene.

Kemény F.

Természethistória címen megindult *Méhes Gyula* és *Karl János* szerkesztésében egy új ifjúsági könyvsorozat, melynek első kötete a biológia magyar úttörőivel foglalkozik. A művelődésnek olyan területére vezeti a magyar ifjúságot, mellyel eddig csak kevés könyv foglalkozott és olyan kedvesen, rokonszenvesen mondja el a magyar természettudósok életét, hogy a kis könyv olvasása nevelőleg hat az ifjúságra és a serdülő kor nagy bizonytalanságában és keresésében egyik-másik tanulóknak irányjelzője is lehet.

Q.

Ernst Krieck: *Philosophie der Erziehung.* Jena, E. Diderichs. 1922. (309 l.)

E könyv nem a hagyományos értelemben vett filozófiai pedagógia, hanem szintiszta metafizika, mely többé-kevésbbé szerencsés összevegyítése az aristotelesi ontológiai elveknek a német idealizmus romantikus stílusával, Goethe természet-szemléletének a valóságtudományok újabb eredményeivel. Az